4 • 24.4.2019

KIRKKO & KOTI

Kuopion ja Siilinjärven evankelisluterilaisten seurakuntien lehti

Suntio Pirjo Pasanen palvelee nilsiläläisiä

▶ Keskiaukeama

Samuli Putro ja ihmisten pienet rukoukset

▶ Takakansi

Anu Kantola ja komiteoiden kaipuu

▶ Sivut 2-3

Arkkitehti André Schütz Alavan kirkon 50-vuotisjuhlissa

▶ Sivu 8

kirkkojakoti.fi

PÄÄKUVA: TUIJA HYTTINEN. PIKKUKUVAT: TERO AHONEN, LINDA TAMMISTO, TUIJA HYTTINEN

TUNTEET NÄKYVÄT erityisesti somessa

Verkkoviha voi kohdistua vaikka hallitusneuvottelijoihin. Yhteiskunnan tunnetalouksissa nyt ollaan kuohunnassa, jota seuraa Anu Kantolan mukaan jopa komiteoiden kaipuu.

Moni sosiaalinen ja poliittinen konflikti ja haaste on toistaiseksi vailla selviä ratkaisuja. Yhteiskunnan polarisoituminen, ääriliikkeet, kansallismielisyys, syrjintä, verkkoviha, epätasa-arvo, kansanmurhat ja ilmastonmuutos tuovat ryhmiin ja niiden välille säröjä ja jännitteitä.

”Kun historiaa katsoo, yhteiskunnasta löytyy erilaisia tunnetalouden vaiheita. Isänmaallinen isällisyys oli **Kekkosen** aikaa, byrokraattista aikaa elettiin 1950-luvulta 1980-luvun lopulle. Yksilöllinen kapinallisuus määritteli nousukautta vuoteen 2008 saakka, jolloin finanssikriisi vaati esiin autoritäärisen johtajan kaipuun”, kuvaa professori **Anu Kantola**.

Jokaisella tunnetaloudella on varjonsa, joka valmistaa tietä muutokselle: isällisen vallan pimeänä kääntöpuolena olivat ahdistavuus ja isän vihaisuus, ja byrokratia koetaan viileänä, etäisenä, tylsänä ja ikävystyttävänä. Yksilöllinen kapinallisuus toi innostuksen ja liikkeen johtajuuteen: esimerkiksi Nokian pääjohtaja **Kari Kairamo** ei istunut Suomen Kuvalehden kuviin vaan oli liikkeessä koko haastattelun ajan lounaan odottaessa kelmun alla työpöydällä. Varjoissa kasvoivat ahdistus ja uupumus: kukaan ei kykene olemaan innostunut koko ajan.

Anu Kantola uskoo, että tämän hetken kuohuntaa seuraa komiteavaihe taas, ja viitteitä siihen on jo saatu. Kaivataan taas neutraaleja asiantuntijoita.

Autoritäärisen vahvuuden varjona leviävät pelko, huoli ja turhautuminen. Ne taas ovat löytäneet kodikseen erityisesti verkkokeskustelut.

Tarkoituksellista väärää tietoa

Vuorovaikutuskulttuurin muutos näkyy selkeästi sosiaalisessa mediassa. 18–25-vuotiaista suomalaisista noin 40 prosenttia on törmännyt tarkoituksellisen väärän tiedon levittämiseen somessa.

Hätkähdyttävää on, että viimeisen kolmen kuukauden aikana professori **Atte Oksasen** meneillään olevaan tutkimukseen osallistuneista nuorista 42 prosenttia raportoi joutuneensa vihan uhriksi jollain tavoin, heistä 23 prosenttia ulkonäön vuoksi.

Verkkoviha ilmenee esimerkiksi rasismina ja syrjintänä, mutta ottaa hyvin erilaisia muotoja. Suomalaisten ja Yhdysvaltalaisten nuorten kokemukset verkkovihan yleisyydestä ovat hyvin samankaltaiset. Verkkoviha on yleistynyt vuodesta 2013 vuoteen 2015 ja ilmiön laajuus on tutkimusten mukaan säilynyt samanlaisena.

Uhriksi joutuu professori Atte Oksasen mukaan tyypillisesti kaupungissa yksin asuva nuori, jolla voi olla maahanmuuttajatausta. Hän on aktiivinen netissä ja samaistuu nettiyhteisöihin voimakkaasti ja hänellä voi olla muita uhrikokemuksia. Tyypillinen nettivihaaja on useimmiten mies, uhri itsekin, ja hänellä on tyypillisesti ongelmia impulsiivisuudessa ja empatiakyvyssä. Hänellä on vahvat suhteet verkossa ja tarve myötäillä omaa verkkoryhmää.

Atte Oksanen korostaa, että vaikka esiin nettivihaajan profiiliin nousee muita vahvempi uskonnollinen tai poliittinen ideologia, siitä ei voi vielä tehdä suoria johtopäätöksiä.

”Siitä olen huolissani, että Suomessa asiantuntijoihin kohdistuu uhkauksia verkossa, eikä niiltä ole riittävää suojaa. Osa poliitikosta on sitä mieltä, että mitään ongelmaa ei edes ole”, Oksanen sanoo.

Hevonen ja ratsu yhteistyöhön

Kriiseihin ja konflikteihin on syytä kiinnittää huomiota ajoissa, mieluiten ennakoivasti. Kriisit ja konfliktit olivat aiheena Itä-Suomen yliopistolla Kuopion kampuksella valtakunnallisilla sosiaalipsykologian päivillä 11.-12.4.2019 ja sovittelutyötä tekevien koulutuksessa Kuopiossa Keskusseurakuntatalolla huhtikuun alussa. Sovittelutyötä tehdään hyvin monissa yhteyksissä, yksilöiden, ryhmien ja kansojenkin kesken.

Kun yksittäinen ihminen joutuu yllättävään, uhkaavaan tilanteeseen, reaktioita on tasan kolme. Yksi taistelee, toinen lamaantuu ja kolmas pakenee.

”Reaktio ei ole tahdonalainen eikä kognitiivinen vaan se tulee hyvin syvältä eloonjäämiskamppailusta”, kuvaa kriisikouluttaja **Jari Kekäle**.

”Ei auta, jos toinen sanoo: älä reagoi noin. Erityisesti traumatisoituneella ihmisellä on helposti vaaran merkkeihin herkistynyt tutka päällä.”

Kekäle koulutti Kuopiossa eri yhteyksissä sovittelutyötä tekeviä. Hän kuvaa tilannetta hevosen ja ratsastajan suhteena.

”Hevonen on tunne, puolustusreaktio. Ratsastajalla on tietoisuus, järki, harkinta käytettävissään. Konfliktitilanteissa hevonen usein pyrkii eri suuntaan kuin ratsastaja, ja jos ei se rauhoitu, ei päästä eteenpäin.”

Tilanteeseen auttavat levollinen kehon ja mielen rauhoittaminen, turvallisen ilmapiirin luominen. Siihen usein tarvitaan ulkopuolista: sovittelija auttaa kohtaamaan ja keskustelemaan asiasta, kun tilanteessa vaikuttavat monet osin tiedostamattomatkin tekijät. Joskus tarvitaan aikalisä, joskus asioiden uudelleenkehystäminen, laajemman kontekstin ymmärtäminen ja uusien näköalojen avaaminen.

”Jokaiseen kriisiin löytyy jokin ulospääsy, jokaiseen konfliktiin löytyy ikkuna eteenpäin.”

ULLA REMES

AJANKOHTAISTA

Uskontojohtajat: Väkivalta on tuomittava

Suomen uskontojohtajat ovat antaneet maaliskuun lopussa julkilausuman, jossa he yhdessä tuomitsevat maailmalla eri uskontojen edustajiin kohdistuneet väkivallanteot. Samoin he tuomitsevat vihapuheen, jota harjoitetaan uskonnon tai ideologian nimissä. Uskontojohtajat korostavat, että kaikkien ihmisten ihmisarvoa tulee kunnioittaa.

”Sama lähimmäisenrakkauden vaatimus sisältyy kaikkien edustamiemme uskontojen opetuksiin. Meidän on kohdeltava toisiamme niin kuin haluamme itseämme kohdeltavan. Meidän tulee huolehtia kaikkien lasten ja nuorten turvallisuudesta sekä hyvinvoinnista. Meidän tulee tunnistaa ja estää kaikki naisiin kohdistuva väkivalta.”

”Vetoamme kaikkien ihmisten oikeudentuntoon ja lähimmäisenrakkauteen, jotta sanoutuisimme irti niin fyysisestä, seksuaalisesta kuin henkisestäkin väkivallasta sekä omaisuuden turmelemisesta, ja kunnioittaisimme kaikkien ihmisten yhtäläistä ja loukkaamatonta ihmisarvoa. Uskontojen sanoma on rauhan, ei väkivallan sanoma.”

Vetoomuksen allekirjoittajia ovat puheenjohtaja **Yaron Nadbornik**, Suomen juutalaisten seurakuntien keskusneuvosto, arkkipiispa **Tapio Luoma** Suomen ev.lut. kirkko, arkkipiispa **Leo** Suomen ort. kirkko, piispa **Teemu Sippo** SCJ Katolinen kirkko Suomessa, puheenjohtaja Gölten Bedretdin Suomen Islam-seurakunta, puhemies **Anas Hajjar** Suomen Islamilainen Neuvosto sekä pääsihteeri **Mari-Anna Auvinen** Suomen Ekumeeninen Neuvosto.

#SILMÄTRISTISSÄ

TUUJA HYTTINEN

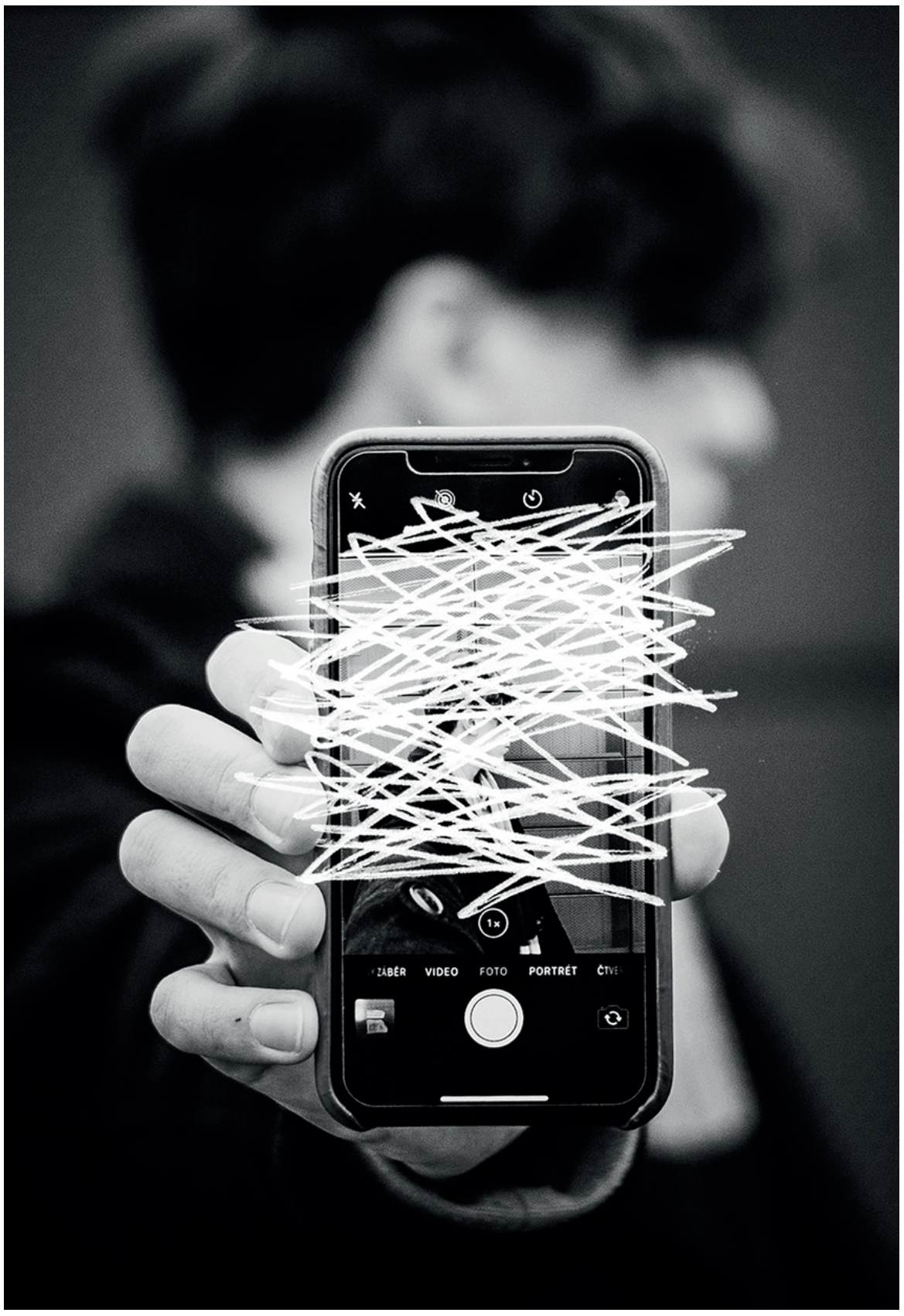

PÄÄKIRJOITUS

Minna Siikaniva
minna.siikaniva@evl.fi

Sitten, kun...

Minulle jäi muutama viikko sitten ylimääräistä aikaa. Päätin ex tempore mennä teatteriin ja sain viime hetken lipun päivän näytökseen. Ohjelmistossa oli **Anton Tšehovin** *”Kolme sisarta”*. Se on klassikkonäytelmä vuodelta 1901 ja käsittelee kolmea isoa teemaa: rakkautta, työtä ja tulevaisuutta.

Näytelmässä kolme sisarusta elävät pettymysten täyttämää elämää syrjäisessä pikkukaupungissa. He unelmoivat muutosta lapsuutensa ihannoituun kotikaupunkiinsa Moskovaan ja uuden elämän aloittamisesta siellä. Sisaret muistelevat eloisia onnen hetkiä. Jokainen pyrkii omalla tavallaan löytämään elämänsä tarkoituksen. He haikailevat muutosta, mutta eivät itse tee mitään saadakseen muutoksen aikaiseksi.

Jussi Vatasen esittämä roolihenkilö Veršinin puhuu siitä, miten kahdensadan vuoden päästä *”meidän maailma tulee näyttämään kammottavalta ja naurettavalta. Mitä se, mitä teemme, tarkoittaa tuleville sukupolville”?*

Lopussa väreilee toivo

Pohdin tätä, kun lähdin teatterilta ja vastaani tuli suuri mielenosoitus ilmaston puolesta. Eduskuntatalon lähiympäristö oli suljettu ja mielenosoittajia seisoi Kiasmasta Musiikkitalolle asti.

Eduskuntavaaleissa ympäristökysymykset olivat tärkeitä kaikille puolueille. Suomen ev.lut. kirkko on myös äskettäin julkaissut ilmastostrategiansa.
Muistelin näytelmää, jossa kaikki tuttu oli kadonnut, mutta silti lopussa väreili toivo.

Jossain näytelmän kritiikissä sanoitettiin, että *”Tuntuu, kuin juuri romahduksen ansiosta voisi lähteä haparoiden liikkeelle uusi, rehellisempi elämä.”*

Näytelmän loppusanat sopivat hyvin meidän monien elämään ja myös yhteiskunnalliseen todellisuuteen.

”Tulee aika, jolloin selviää, miksi tämä kaikki tapahtuu, miksi nämä kärsimykset. Silloin ei enää ole mitään salaisuuksia, mutta nyt meidän täytyy vain elää ja tehdä työtä!”

KUUKAUDEN VALINNAT

1,5

KUOPION ev.lut.seurakuntien tuloveroprosentti säilyy ennallaan 1,5 prosentissa, esittää yhteinen kirkkoneuvosto valtuustolle.

1 000 000

KIRKOLLISKOKOUS tukee Ylivieskan uuden kirkon rakentamista miljoonalla eurolla vuosina 2019-2020. Ylivieskan kirkko tuhoutui tulipalossa 2016.

1 320 000

KIRKON DIAKONIARAHASTO myönsi avustuksia yhteensä 1,32 miljoonaa euroa vuonna 2018. Avustuksia annettiin 872 kappaletta sairauksien tai työttömyyden seurauksiin.

BO-GÖRAN ÅSTRAND valittiin Porvoon hiippakunnan seuraavaksi piispaksi. Kirkkoherra **Bo-Göran Åstrand** sai Porvoon piispanvaalin toisella kierroksella 309 ääntä ja johtaja **Sixten Ekstrand** 265 ääntä. Äänioikeutettuja oli noin 700 ja äänestysprosentti oli 88.

KUOPION EV.LUT. SEURAKUNTIEN yhteinen kirkkoneuvosto päätti 8.4. kokouksessaan esittää yhteiselle kirkkovaltuustolle, että luonnollisen poistuman lisäksi seurakuntayhtymässä voidaan turvautua irtisanomisiin silloin, kun tuotannolliset, taloudelliset tai työnantajan toiminnan uudelleenjärjestelyistä johtuvat syyt niin vaativat. Seurakuntaneuvostoilta pyydetään lausunto asiasta.

LAPSET JA AIKUISET voivat osallistua uuteen virtuaalisesti tuettuun kirkkoseikkailuun Alavan kirkossa. Itsenäinen työskentely vie paikkoihin, joista kirkon näkee uudesta näkövinkkelistä. Ohjeet osallistumiseen löytyvät kirkon eteisestä: voit osallistua vaikkapa jumalanpalveluksen jälkeen kierrokseen. Seikkailu on osa Alavan kirkon 50-vuotisjuhlaa.

RUKOILEN

Jeesus, auta minua
antamaan anteeksi heille,
jotka ovat vahingoittaneet läheisiäni.
Poista viha ja katkeruus sydämestäni,
ja avaa sisimpäni apposen auki sinun
rakkaudellesi.
Anna luja luottamus
sinun armoosi ja johdatukseesi.
Kiitos läsnäolostasi Jeesus.

PYSÄKILLÄ

SUPERSANKARIT maailman pelastajina

Supersankarit ovat ottaneet paikkansa antiikin sankareiden ja kristinuskon hahmojen rinnalla. Popkulttuurissa on jo vuosia eletty supersankaribuumia, sanoo teologian tohtori Joona Salminen.

Populaarikulttuuri on täynnä eri uskontoperinteisiin luokiteltavia ilmiöitä, ennustuksia, paholaisia, uhkaavia maailmanloppuja ja hyvän puolelle liittoutuvia pelastajia. Supersankareiden joukossa on uskontojen keskushenkilöitä muistuttavia hahmoja. Kristillisen perinteen läpi katsottuna monet supersankarit saavat esimerkiksi Jeesuksen ja pyhimysten piirteitä", kertoo teologian tohtori **Joona Salminen**.

Modernin supersankarikerronnan juuret palautuvat 1900-luvun alkupuoliskolle. Naiset ovat edelleen vähemmistössä. Ihmenainen-sarjakuvan inspiroima *Wonder Woman* -elokuva esitteli **Dianan**, joka ensimmäisen maailmansodan aikana teki sankaritekoja taistellessaan saksalaisia vastaan.

"Monille katsojille on ollut tärkeää nähdä nainen sankarina. Elokuva on puhunut naisten emansipaation eli vapautumisen puolesta monin tavoin", Joona Salminen kommentoi.

Vähemmistöjä sankareissa

Supervakooja **James Bond** on ollut valkoisen maskuliinisen ylivallan ja suvereeniuden ilmentymä. Viimeisissä elokuvissa on käsitelty Bondin haavoittuvuuksiakin.

"Naiset eivät ole vain hyvältä näyttävän objektin tai pelastettavan Bond-tytön roolissa, ja pahiksissakin nähdään inhimillisyyttä."

Mustien tähdittämä supersankarielokuva *Black Panther* on ollut Joona Salmisen mukaan vaikuttava erityisesti tummaihoiselle yleisölle. X-Men -elokuvasarjassa supersankarien joukkoon liittyvät mutantit. Salminen pitää sarjan suurena teemana erilaisuuden käsittelyä ja hyväksymistä.

"Ajan henkeen kuuluu erilaisten vähemmistöjen entistä vahvempi edustus supersankareiden joukossa."

Pahan valta on rajallista

Kauhuelokuvista Joona Salminen nostaa esiin *Painajainen Elm Streetillä* -elokuvasarjan **Freddy Kruegerin**. Eräässä kohtauksessa murhaaja ja naisuhri painivat, mikä on kuva henkisestä kamppailusta viitaten Raamatun **Jaakobin** painiin ja kristinuskon varhaiseen askeettiseen kirjallisuuteen. Toisaalta se kuvaa paholaisen mellastamista - Jumalan sallimuksella: mahti on kuitenkin murrettu.

"Kauhu ja yliluonnollinen kiinnostavat katsojia, jotka kokevat, etteivät hallitse elämäänsä vaan näkevät ulkopuolisten voimien, esimerkiksi terrorismin tai talouskriisin, saavan rellestää tahtonsa mukaan", Salminen arvioi. Samalla vahva länsimainen usko yksilöön näkyy: sankarit nousevat puolustamaan hyvää.

"Yleisö vetää voimattomuuden ja toimettomuuden tunnetta turpaan supersankareiden kanssa. Katsojalle tulee voimaantunut olo: jotain täällä voi vielä tehdä!"

WARNER BROS. ENTERTAINMENT

POTTER-SARJAN hyvikset ovat Jeesuksen opetuslasten tavoin kieltäjiä, epäilijöitä, pelkureita tai tumpeloita. Harry, Hermione ja Ron osoittavat, että ystävyys ja rakkaus voittavat pahan vallan.

Hyvän voima hauraassa paketissa

Monien messiashahmojen joukossa vain yksi messias on ylitse muiden. Supersankarit varmistavat voimakeinoin ja usein näyttävästi pullistellen, että hyvä ja oikeudenmukaisuus voittavat. Kristuksen pelastustyö tapahtuu toisella tavalla.

"Kristillisessä perinteessä hyvä on huomaamatonta, pieniä rakkauden tekoja, itsensä kieltämistä ja toisten osaan asettumista, jota toki näkyy supersankareillakin."

"Hyvän voima on hauraassa ja heikossa paketissa. **Paavali** sanoi, että voima tulee täydelliseksi heikkoudessa. Kristus voittaa heikkona, ruoskittuna ja häväistynä", kuvaa tutkija-pappi Salminen.

Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema

Tällä vuosituhannella monen tajuntaan eniten vaikuttanut supersankari on **J.K. Rowlingin** luoma Harry Potter. Kaunokirjallisesti ja eettisesti korkeatasoinen sarja kolahti lapsiin ja nuoriin.

Yliluonnollisia ominaisuuksia ja voimia saanut supersankari Potter on olemukseltaan ja tunne-elämältään ikäänsä vastaava, inhimillinen ja helposti samaistuttava. Hän tarvitsee ystävien ja aikuisten tukea. Toisaalta hän on pelastajahahmo, ja hänetkin yritettiin tappaa Jeesuksen lailla jo lapsena.

Taistelu persoonallista pahaa ja pimeyden voimia vastaan kuuluu keskeisesti Potter-saagaan. Käärmemäinen Voldemort on siirtynyt "tavallisen pahuuden" tuolle puolen absoluuttiseen pahaan. Rahtukin katumusta saattaisi riittää parannuksen tekoon, mutta Pimeyden Lordi ei pysty paatumukseltaan enää katumaan tekojaan.

Teoksen teologia on klassisten satujen tavoin niin yksinkertainen, että lapsikin ymmärtää, kenen joukoissa haluaa seistä. Tavikset joutuvat valitsemaan, antavatko he pirulle pikkusormensa vai pysyvätkö hyvän puolella silloinkin, kun se saattaa tulla kalliiksi tai maksaa hengen.

Päätösosassa on paljon temaattisia yhteyksiä pääsiäisen suureen kertomukseen uhrautuvasta rakkaudesta. Potterin vahvin ase on hänen myötätuntonsa ja rakkautensa. Hän on valmis antamaan henkensäkin, jotta toiset pelastuisivat pahan kynsistä ja saisivat elää.

Harry ja Hermione käyvät kirkonkellojen soidessa Harryn vanhempien haudalla. Hautakivessä siteerataan Paavalia (1. Kor. 15), joka puhuu kuolleiden ylösnousemuksesta: "Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema."

Vahvin ase on rakkaus

"'Se ei tarkoita kuoleman kukistamista sillä tavalla kuin kuolonsyöjät tarkoittavat sitä', Hermione sanoi lempeällä äänellä. 'Se tarkoittaa... Sinähän tiedät... tuonpuoleista elämää. Kuoleman jälkeistä elämää'", J. K. Rowling antaa ihastuttavan sankarittarensa sanoa.

Potter luopuu siitä vallasta, jota hänelle tarjotaan. Hänen tuskainen matkansa kiellettyyn metsään Voldemortin uhriksi – ja tämän tuhoajaksi – vertautuu Jeesukseen Getsemanen puutarhassa. Läheiset ovat lohduttajina viimeisellä matkalla. Lähestytään pääsiäisdraaman kovaa ydintä.

JANNE VILLA

MITÄ MIELESSÄ?

PYÖRIEN KÄYTTÖÖNOTTO edellyttää matkapuhelimeen ladattavaa Freebike-sovellusta, palveluun rekisteröitymistä ja maksukortin.

Sähköavusteiset kaupunkipyörät käyttöön

Kuopio ottaa käyttöön uudet kaupunkipyörät. Ne ovat ensimmäiset täysin sähköavusteiset kaupunkipyörät Suomessa. Kaikkien kuopiolaisten käyttöön ne tulevat 1.5.2019.

Kaupunkipyörät ovat yhteiskäyttöpyöriä, joita kuka vain voi käyttää maksamalla käyttömaksun. Kaupungin maasto on hyvin vaihtelevaa, mikä soveltuu sähköavusteiseen pyöräilyyn hyvin. Kuopion tavoitteena on olla sähköpyöräilyn pääkaupunki. Strategiansa mukaisesti kaupunki pyrkii resurssiviisauteen.

Sähköpyörät tulevat myös korvaamaan autoilua työasiamatkoilla Kuopiossa.

Kuopion kaupungin eri yksiköt ovat hankkineet käyttöönsä sähköpyöriä vähentääkseen autojen käyttöä työasiamatkoilla ja lisätäkseen henkilöstön työhyvinvointia. Viimeisimpänä pyöriä on hankittu kotihoidon yksiköihin, tavallisia polkupyöriä on ollut pitkään käytössä.

Kotihoidossa on arvioitu, että hankituilla seitsemällä sähköpolkupyörällä on voitu korvata 3-4 leasingautoa. Taloudellista säästöä kertyy noin 15 000 – 20 000 euroa vuodessa. Lisäksi kotihoidon hiilidioksidipäästöt vähenevät vuodessa noin 12 000 kg. Yhden suomalaisen keskimääräiset hiilidioksidipäästöt ovat noin 10 000 kg vuodessa.

Mistä ajatus sai alkunsa, kotihoidon päällikkö Kaija Kokkonen?

”Kotihoidossa liikutaan paljon, ja iso osa liikkumisesta ratkaistaan leasingautoilla. Halusimme auton rinnalle tai vaihtoehdoksi erityisesti kantakaupunkiin ja taajamiin kätevämmän ratkaisun. Auto on haasteellinen pysäköintipaikkojen niukkuuden vuoksi, ja pysäköinti voi viedä paljonkin työaikaa. Kävimme myös keväällä läpi uutta kaupunkistrategiaa ja huomioimme, että me osaltamme voimme tehdä paljonkin tukeaksemme kaupungin kestävää kehitystä.”

Olisivatko kaupunkipyörät mahdollisia myös seurakunnan työntekijöiden virkakäyttöön, henkilöstöpäällikkö Arja Keränen?

Kuopion seurakuntayhtymä ei työnantajana ole vielä keskustellut sähköavusteisten pyörien hankkimisesta. Voisin pitää mahdollisena, että meillä tulevaisuudessa olisi sähköavusteisia pyöriä varattu työntekijöiden tasapuoliseen käyttöön työpäivän aikana tehtäviä lyhyitä virkamatkoja varten.

ULLA REMES

150 kaupunkisähköpyörän käyttöönoton kunniaksi Kuopion kaupunki järjestää pyörien ulosajotapahtuman sunnuntaina 28.4.2019 klo 12-16. Reitti kulkee Savilahdesta Kuopion torille. Matkalla voi osallistua arvontoihin ja tutustua erilaisiin esittelypisteisiin.

Lue lisää: kaupunkipyorat.kuopio.fi/

NIMELTÄ KUTSUTTU

Huhtikuun nimi on Ukko

Suomalainen nimi Ukko on niin mahtava, ettei nimipäivälle 4.4. mahdu virallisesti muita nimiä.

Ukko Kimonen on tyytyväinen ristimänimeensä, sillä se on helppo lausua ja taivuttaa. Se jää myös helposti mieleen, eikä siitä kovin helposti saa nimiväännöksiä.

”Vanhemmat varmaan halusivat antaa minulle vähän harvinaisemman nimen. Koulussa ei ole ollut muita Ukkoja, mutta samalla kadulla on naapureina kaksikin Ukkoa.”

Ukko on ollut kalenterissa jo vuodesta 1929, mutta yleistynyt vasta 2000-luvulla.

Ukko Kimosen nimipäivä ei unohdu, sillä hänen syntymäpäivänsä on nimipäivää edeltävänä päivänä. Ainakin kummit muistavat juhlistaa samoilla vauhdeilla molempia merkkipäiviä. 16-vuotias Ukko Kimonen on paraikaa isoiskoulutuksessa ja on toiminut aiemmin ohjaajana lastenleireillä.

Ukko Kimosen toinen nimi on Einari. Kumpaankaan etunimeen ei liity mitään sukutarinaa. Einari oli etenkin 1920- ja 1930-luvuilla hyvin suosittu nimi. Ukko ja Einari ovat sikäli aikalaisia, että Einar palautuu viikinkiaikaan; se oli käytössä jo Norjan ja Islannin viikingeillä.

Ukko, Ukko ylijumala oli muinaissuomalaisessa mytologiassa sään, sadon ja ukkosen jumala, jonka skandinaavinen vastine oli Thor. Muinaissuomalaiset viettivät hiisissään Ukon vakkajuhlia kevätkylvöjen aikaan. Ukon vakoista löytyy merkintöjä niin **Agricolalta** kuin 1600-luvun käräjäpöytäkirjoista ja vielä 1800-luvultakin.

Ukko tarkoittaa myös pelkästään vanhaa miestä. Lempinimenä Ukkoon kuten Ukko-Pekkaan puhuttaessa presidentti Svinhufvudista liittyy kunnioitusta; myös arvostettu suvun vanhin voi saada etuliitteekseen Ukon.

Luonnonnimissä kuten Ukko-Koli se heijastaa luonnon mahtia ja ylivertaisuutta.

KAIJA VUORIO

KAIJA VUORIO

Palvelemme teitä kaikissa hautausjärjestelyihin liittyvissä käytännön asioissa luottamuksella, yksilöllisesti ja ammattitaidolla

Toimialueena Kuopion seutu ja lähikunnat

Iltaisin ja viikonloppuisin puh. 040 585 0456

toimisto@hautaustoimistoparviainen.fi

www.hautaustoimistoparviainen.fi

Hautaustoimisto Parviainen Oy

Savonkatu 18 | 70110 Kuopio | ma-pe 9-16 | puh. 017 261 3771

PERHEOIKEUDEN LAKIASIAT
Esim. avioehto, testamentti, perunkirjoitus
alkaen 400 € + kulut + alv. 24 %
Asianajotoimisto Kalevi Pitkänen Oy
Puistokatu 6, 70110 Kuopio
puh. 017 282 2211 • faksi 017 282 3101
www.kalevipitkanen.com • aatsto@kalevipitkanen.com

Perunkirjoitukset, perinnönjaot, testamentit ym.
ASIANAJOTOIMISTO ESA AIRAKSINEN
Tulliportinkatu 34, Kuopio
050 3522516, www.esaairaksinen.fi

Suru on hitaasti vaalenevia varjoja...
Hautaustoimisto J. NURRO OY
Kauppakatu 55-57, KUOPIO, puh. 017-261 3065 , 040-505 6287
saila.lehto@nurro.fi www.nurro.fi

Luotettavaa ja ammattitaitoista Kukka-, hautaus- ja pitopalvelua
Palvelemme Tuusniemellä, Riistavedellä, Vehmersalmella sekä lähikunnissa
Kukkatupa
Kukkatupa, Huoltotie 5, Tuusniemi p. 017-661610

19 53
KUOPION HAUTAUSTOIMISTO NIIRANEN
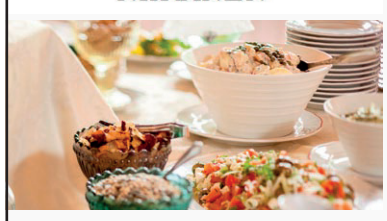
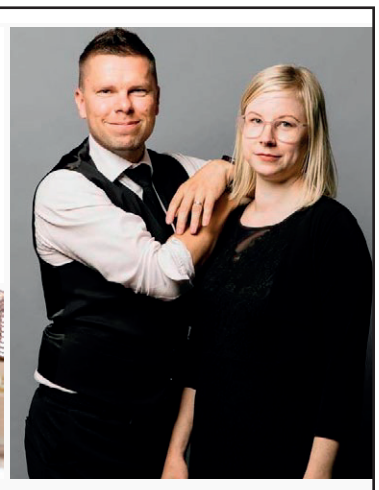
HAUTAUSALAN AMMATTILAISET
KUOPION HAUTAUSTOIMISTO NIIRANEN & KOIVUMÄEN KARTANO
Kuopion hautaustoimisto Oy Niiranen
Savonkatu 24, 70110 Kuopio
Puh: 017 261 3686
kuopion@hautaustoimistoniiranen.fi
www.hautaustoimistoniiranen.fi
Koivumäen Kartano Oy
Koivumäenkuja 18, 70800 Kuopio
Puh: 017 3614 291
kartano@koivumaenkartano.com
www.koivumaenkartano.com

TUIJA HYTTINEN

SUNTIO on monessa mukana

Seurakuntamestarit eli suntiot ovat varsinaisia jokapaikanhöyliä. Heidän työnsä on varmistaa, että kirkon rattaat pyörivät kitkattomasti.

Nilsiässä suntiona työskentelevän **Pirjo Pasasen** työpäivä on alkanut aamuseitsemältä kirkolla.

”Heti ensi töikseni siivosin wc-tilat ja vähän muitakin paikkoja. Siistiä täytyy olla, sillä tänne on pian tulossa omaisia noutamaan vainajan arkkua Murtolahteen, jossa siunaaminen tapahtuu”, Pasanen kertoilee.

Omaisten saavuttua Pasanen laittaa saattokellot soimaan. Se tapahtuu kirkon sakastissa näyttöruutua painamalla.

”Ei näitä kirkonkelloja enää nykyisin soitella köysistä vetelemällä. Eri tilanteisiin tarkoitetut soitot on ohjelmoitu valmiiksi ja ne käydään vain napsauttamassa päälle.”

Digitalisaatio on siis saavuttanut jo kirkonkellotkin.

Kysyy kuntoa

Kun Pasaselta kysyy, mitä kaikkea hänen toimenkuvaansa kuuluu, saa vastaukseksi iloisen naurun.

”Voi, se riippuu niin paljon päivästä ja vuodenajastakin. Yksikään päivä ei ole samalainen.”

Yksi keskeinen osa työtä on kiinteistöstä huolehtiminen ja eri tilaisuuksia edeltävät valmistelutyöt.

”Lamppujen vaihtoa, tilojen siivoamista ja tarvikkeiden hankintaa. Ennen kirkonmenoja laittelen virsien numerot tauluihin. Se onkin tarkkaa puuhaa, ettei vaan mene numerot väärään järjestykseen – joskus nimittäin niinkin on käynyt.”

”Usein autan myös pappia pukeutumisessa ennen jumalanpalvelusta.”

Aina välillä pitää muistaa tarkistaa sekin, että kirkon flyygelissä on tarpeeksi nestettä.

Pasanen kertoo, että jotkut työtehtävät kysyvät fyysistä kuntoa.

”Esimerkiksi siunaustilaisuutta varten alttarin eteen täytyy kantaa katafalkki ja kukkatelineet, ne painavat aika paljon.”

”Ja lamppujen vaihto kirkon kattokruunuihin on oma suorituksensa. Sitä en yksin rupea tekemään, vaan ihan turvallisuussyistä jonkun pitää olla siinä kaverina.”

Monipuolisuus viehättää

Pasanen on työskennellyt suntiona Nilsiässä kaksi vuotta. Sitä ennen hän toimi Kuopion Isolla hautausmaalla erityisammattimiehenä.

”Minulla on puutarha-alan koulutus ja paljon kokemusta hautausmaatyöskentelystä. Jossain välissä tein myös leipurin hommia, mutta lopulta veri veti enemmän tähän kirkon työhön.”

”Kasvoin kristillisessä kodissa, joten kirkko on aina ollut lähellä sydäntä.”

Parhaillaan Pasanen on aloittelemassa suntion oppisopimuskoulutusta.

”Työkokemustahan minulla on jo kasassa, mutta näyttökokeet puuttuvat.”

Monipuolisuus on juuri se tekijä, joka Pasasta suntion työssä viehättää.

”Tässä pääsee tekemään niin monenlaisia asioita, ettei varmasti ehdi työhönsä kyllästyä.”

Opastusta ja tilastointia

Pasanen kertoo yrittäneensä perehtyä myös Nilsiän kirkon historiaan, taiteeseen ja arkkitehtuuriin, jotta osaisi vastata kävijöiden kysymyksiin.

”Tahkolla käy paljon turisteja ja monet heistä haluavat tulla tutustumaan kirkkoon. Varsinkin tiekirkkosesongin ulkopuolella ei paikalla välttämättä ole opasta, joten minä yritän parhaan kykyni mukaan kertoa sen, mitä tiedän.”

”Kesäaikaan kävijät kyselevät erityisesti vanhoista haudoista. Ne kiinnostavat sukututkimusten tekijöitä.”

> Lamppujen vaihto kattokruunuihin on oma suorituksensa.

Kirkonmenojen kävijämäärien tilastointi kuuluu sekin Pasasen työnkuvaan.

”En ihan jokaista yksittäistä ihmistä laske kirkonpenkistä, mutta summittaisen arvion teen. Käytettyjen ehtoollispikarien perusteella puolestaan saa ihan tarkan luvun siitä, kuinka moni on osallistunut ehtoolliselle.”

Jumalanpalvelusten ja muiden tilaisuuksien jälkeen Pasanen käy vielä läpi kirkonpenkit, että onko sinne unohtunut kävijöiltä tavaraa. Lopuksi hän laittelee kirkkosalissa paikat kuntoon.

Hautapaikkoja mittaamassa

Aika paljon Pasasella riittää puuhaa myös Nilsiän hautausmaiden puolella.

”Minun vastuullani ovat hautapaikkojen mittaukset. Hauta- ja puistotoimelta tulee ensin tieto tarvittavasta hautapaikasta, joka tarkistetaan vielä kartasta. Kun oikea kohta on varmistettu, lähden mittanauhan kanssa merkitsemään sen.”

Myös ennen hautaamisia Pasanen käy tarkistamassa, että kaivetulla arkkupaikalla on kaikki kunnossa.

”Pitää katsoa, täytyykö hautaa esimerkiksi tasoitella. Joskus sinne on saattanut eksyä joku eläinkin. Talviaikaan voi joutua hiekoittamaan haudan ympäristöä.”

”Tässä suhteessa työni varmasti eroaa kaupunkialueella toimivan suntion työstä. Heille ei yleensä kuulu hautausmaapuolen tehtävät.”

Nilsiä on Pasasen varsinainen pääpaikka, mutta tarvittaessa hän käy tuuraamassa myös Muuruvedellä ja Säyneisessä.

”Ja toisinaan auttelen emäntää Nilsiän seurakuntakodilla. Aina sielläkin jotain pientä hommaa löytyy – jos ei muuta, niin roskapussien viemistä.”

HELI HARING

”Suntio Pirjo Pasanen nauttii työnsä monipuolisuudesta. Päivään voi sisältyä niin seurakunnan tilojen valmistelua kirkollisia toimituksia varten, erilaisia töitä hautausmailla kuin ihmisten kohtaamistakin.

Työn suola on siinä, että pitää olla monen alan osaaja. Kyllästymään ei suntion työssä ehdi.”

RISTIVETOA

ALAVAN KIRKKO kuin toinen koti

Lämmin, läheinen ja yhteisöllinen. Näin kuvailivat seurakuntalaiset 50-vuotiasta Alavan kirkkoa.

Alavan kirkon 50-vuotisjuhlaa vietettiin palmusunnuntaina. Juhlamessu ja sen jälkeen pidetty tilaisuus oli houkutellut runsain määrin seurakuntalaisia paikan päälle. Monet kertoivat ehdottomasti halunneensa tulla juhlimaan omaa, rakasta kirkkoaan, joka on kuin toinen koti.

Uusia tuttavuuksia

Pöytä oli koreana, kun emännät olivat panneet parastaan. Hyvän ruuan, musiikkiesitysten ja juhlapuheiden äärellä viihtyivät niin taaperoikäiset kuin vähän vanhemmatkin seurakuntalaiset.

Ritva Pitkänen kertoi kuuluneensa aikoinaan Alavan kirkon gospelkuoroon.

”Kuorotoiminnan puitteissa kirkossa tuli käytyä todella tiiviisti. Nykyään Tuomasmessut ovat nousseet tärkeiksi, niihin yritämme aina päästä osallistumaan”, miehensä **Pertin** kanssa juhlaan osallistunut Pitkänen kertoi.

Tanja Turunen ja hänen tyttärensä **Salma** ja **Emilia** ovat aktiivisia seurakuntalaisia. Siksipä myös kirkon 50-vuotisjuhlaan osallistuminen oli heille itsestäänselvyys.

”Perhekerho on meille ihan viikon kohokohta. Pitää olla tosi painava syy, että sieltä jäätäisiin pois”, Tanja Turunen selvitti.

Perhe asuu Neulamäessä ja käy siellä paljon kirkon tapahtumissa.

”Alavan kirkossa käymme sunnuntaisin messussa ja lapset pääsevät silloin pyhäkouluun. Jos joku kerta jää väliin, tytöt alkavat heti kysellä, että mihinkäs se meidän pyhäkoulu on unohtunut.”

Turunen iloitsee siitä, että seurakunnan tilaisuuksista on löytynyt uusia tuttavia.

”Tytöt varsinkin ovat saaneet oikein hyviä ystäviä ja itsekin olen tutustunut moniin mukaviin ihmisiin.”

Vuorisaarnan tunnelmaa

Alavan juhlaan oli saatu vieraaksi myös kirkon suunnitellut arkkitehti **André Schütz**.

”On hienoa olla täällä ja nähdä, että kirkosta on vuosikymmenten aikana tullut seurakuntalaisille tärkeä ja yhteisöllinen kokoontumispaikka.”

Schütz kertoi, että suunnittelun perusajatuksena hänellä oli toteuttaa Vuorisaarnan tunnelmaa.

”Halusin, että kirkon seinät nousisivat kuin ympäröivät vuoret, jotka suojaavat laumaa.”

Oman tervehdyksensä Alavan juhlaan toi myös emerituspiispa **Matti Sihvonen**.

”Kirkon ulkonäkö on aikojen saatossa herättänyt paljon arvostelua – onpa sitä kutsuttu jopa piruntorjuntabunkkeriksi. Aika monille se kuitenkin on rakas koti ja sellaiseksi myös minä olen sen viime vuosina kokenut.”

Sihvosen luonnehdinnan mukaan Alavan kirkko on kuin majakka.

”Valaistuna se näkyy jo kauas, lähestyipä sitä mistä suunnasta tahansa. Seurakuntalaisille se on myös hengellisessä mielessä majakka, joka ohjaa oikeaan suuntaan.”

HELI HARING

TUIJA HYTTINEN

ALAVAN KIRKON 50-vuotisjuhlamessu veti kirkkoon väkeä.

TUIJA HYTTINEN

PERTTI JA RITVA PITKÄSELLE erityisesti Alavan kanttorit ovat tulleet tutuiksi.

KOLUMNI

Mitä suurempi juhla, sitä pidempi juhlakausi

Kristuksen ylösnousemusjuhlan eli pääsiäisen kohdalla ei toivoisi samanlaista kohtaloa kuin Kristuksen syntymäjuhlan joulun kohdalla. Kun odotus päättyy ja varsinainen juhla koittaa ja sitä pitäisi juhlia juhlakausi loppuun, ensimmäinen arkipäivä vie juhlan usein unohduksiin.

Mitä suurempi juhla, sitä pidempi juhlakausi. Pääsiäisyönä todistimme ja ylistimme Jeesuksen Kristuksen kuolleista ylösnousemista, tyhjän haudan ihmettä. Pääsiäiskausi ei rajoitu vain ensimmäiseen arkipäivään, vaan sitä vietetään pääsiäisyöstä 40 päivän ajan aina Herramme Jeesuksen Kristuksen taivaaseenastumiseen eli helatorstaihin asti ja oikeastaan vielä 10 päivää Pyhän Hengen vuodattamiseen eli helluntaihin.

Pääsiäinen on itse asiassa aina läsnä: kirkkovuoden kierrossa myös jokainen sunnuntai on ylösnousemusjuhla, pikkupääsiäinen.

Pääsiäisen ilosanoman tulee näkyä ja tuntua kaikessa kirkon ja seurakunnan elämässä. Kirkko opettaa, ettei pääsiäisen jälkeen maailma voi enää olla entisensä: ei vain kirkko ole uudistunut, vaan itse kunkin meidän tulisi olla ristinkuoleman kautta uudesti syntyneitä.

Moni meistä on varmaankin huomannut kiireisen ja maallistuneen maailman unohtaneen pääsiäisen jo ensimmäisinä arkipäivinä. Olemme pääsiäispyhien jälkeen palanneet maalliseen arkeen, mutta meidän tulisi muistaa, että me voimme ja meidän tulee iloita Kristuksen ylösnousemuksesta koko pääsiäiskauden ajan.

Se, mitä me teemme, kuvaa sitä, mikä meille on tärkeää ja mitä arvostamme. Ortodokseilla on tapa, jota jokainen kristitty voi noudattaa ja joka ei jätä epäselväksi juhlakauden olemassaoloa. Tavatessamme me tervehdimme toisiamme:

”Kristus nousi kuolleista! Totisesti nousi!”

ISÄ HARRI PEIPONEN

KIRKOLLISET

TUOMIOKIRKKO

KASTETUT

Helka Mirjam Mimosa Koskivuori, Joose Petteri Partanen, Leon Eemil Eronen, Helmi Ottiilia Kultti, Alexandra Eleonoora Launonen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Tommi Petteri Partanen ja Helmi Jasmiina Mutanen

KUOLLEET

Jukka Antero Haikonen 62, Annikki Irene Mustonen 91, Helmi Kaija Miettinen 90, Sinikka Marjatta Pekkarinen 88, Erkki Juhani Puustinen 78, Sirkka Irmeli Vartiainen 84, Paula Orvokki Happonen 70, Sirkka Kyllikki Pohjolainen 84, Kirsti Inkeri Karppinen 94, Tuomo Tapani Talvasto 81, Ilkka Antti Kalervo Matilainen 73, Erkki Antero Sutinen 83, Raija Johanna Fogelholm 58, Hilkka Eeva Orvokki Kinnunen 92, Anja Orvokki Tarvainen 83, Pertti Johannes Toivanen 73

ALAVA

KASTETUT

Elias Niilo Valtteri Fredin, Lilli Olivia Heikura, Adessa Helena Isabella Podduikin, Alvar Allan Richard Svarts

KUOLLEET

Kauko Tapio Järvelä 99

JÄRVI-KUOPIO

KASTETUT

Eetu Pekka Kasperi Ahonen, Nilsiä; Onni Fredrik Kokkonen, Nilsiä; Isla Taika Helena Reijonen, Nilsiä

KUOLLEET

Sylvi Marjatta Kantosalo 89, Kaavi; Eila Marjatta Sutinen 82, Säyneinen; Jorma Tapio Ruhtinas 66, Kaavi; Rauha Liisa Annikki Hyvärinen 79, Muuruvesi; Ossi Sakari Hämäläinen 2, Kaavi; Matti Veli Ensio Heikkinen 51, Juankoski; Salme Marjatta Leskinen 80, Juankoski; Pauli Viljam Väänänen 77, Nilsiä; Veikko Ilmari Hakkarainen 89, Juankoski; Sirpa Maija Kuosmanen 61, Nilsiä; Mauno Ilmari Vatanen 75, Vehmersalmi; Veijo Kalevi Kuosmanen 73, Nilsiä; Kalle Eemeli Ruotsalainen 77, Juankoski; Anja Helena Manner 75, Nilsiä; Eljas Juho Heikki Juutilainen 71, Kaavi; Anja Kaarina Heiskanen 89, Nilsiä; Pentti Olavi Pöllänen 85, Tuusniemi.

KALLAVESI

KASTETUT

Amanda Lyydia Lappi, Lyyli Inkeri Kokotti, Aaron Otto Juhani Miettinen, Anni Siiri Aleksandra Miettinen, Viljo Arttur Mikael Hujanen, Vilma Mirjam Irene Hujanen, Lucas Eemi Viljami Oksman, Leona Helli Alessia Lappalainen, Konsta Ville Olavi Kulo, Alma Unna Alina Martikainen, Selja Viena Anneli Berg, Inari Helinä Henrietta Ollilainen, Adessa Bea Katariina Behm, Viljami Onni Juhani Rantala, Inka Aino Maria Mykkänen, Aapo Eino Johannes Mykkänen, Mauno Veikko Viljami Valjakka, Noel Ahti Johannes Laakso, Nea Adessa Aleksandrova

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Juha-Pekka Vainikainen ja Kaisa Marika Mokkila

KUOLLEET

Hilkka Anneli Kostilainen 77, Selma Julia Vatanen 91, Esko Eerikki Hintsanen 84, Veikko Juhani Tarvainen 72, Oiva Matti Nissinen 85, Esa Tapio Ruotsalainen 58, Aune Marjatta Tauriainen 90, Martti Johannes Saarinen 65, Aune Eliisa Tanninen 93, Anja Sisko Husso 70, Erkki Pekka Kolehmainen 71

MÄNNISTÖ

KASTETUT

Ilmari Tapio Lipponen, Valtteri Juhani Tirkkonen, Eeli Riku Viljami Alikoski, Eeli Oiva Juhani Kettunen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Erno Olavi Närhi ja Jonna Reeta Marika Taskinen, Miika Kullervo Leiviskä ja Oona Mia Kristiina Huttunen

KUOLLEET

Maila Kettunen 87, Alma Eevi Ronkanen 89, Aino Ilona Luoma 95

PUIJO

KASTETUT

Amelia Ada Aurora Tikkanen, Iiris Amelie Seppälä, Minea Beda Marie Stranius, Scarlett Adele Josefiina Roininen, Venla Sara Celeste Nevalainen, Hilda Karoliina Kokkonen, Elias Roope Akseli Ahlfors, Leevi Ossi Johannes Laakkonen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Ville Pietari Lappeteläinen ja Emmi Elisa Iskanius, Jani Petteri Turunen ja Senja Irina Antikainen

KUOLLEET

Sirpa Anna Kaarina Karjalainen 42, Jouko Antero Piironen 87, Jorma Albert Laituri 81, Lea Annikki Kasanen 88, Yrjö Einar Björklund 95, Pentti Olavi Kärkkäinen 88

SIILINJÄRVI

KASTETUT

Ilkka Antti Viljami Myyry, Eemeli Oskari Kerkola, Veikko Olavi Hartikainen, Roope Oliver Riihimäki, Eemi Aulis Akseli Koskinen, Miida Marissa Manninen, Oona Emilia Katainen, Selja Sylvia Kääriäinen, Eela-Sofia Adalmiina Pulkkinen, Peppi Elise Kokko

KUOLLEET

Aimo Juhani Korhonen 78, Helmi Mailis Kopp 93, Kaija Helena Savonlahti 69, Helvi Mirjam Tiihonen 87

Kirkko kotonasi

Virtuaalikirkossa voit katsoa verkon kautta jumalanpalvelusta Kuopion tuomiokirkosta joka sunnuntai klo 10.

Lähetykset tallennetaan, ja niitä voi katsoa myös myöhemmin.

www.virtuaalikirkko.fi

101 SYYTÄ KUULUA KIRKKOON

Twaarna

JEESUS kohtasi populismin. Hoosiannan huutaminen vaihtui nopeasti riistiinaulitsemisen vaatimiseen muutaman kellokkaan huutaessa. Ole kriittinen, älä mene massan mukana.

JUHA KINANEN@JUKINA 14. HUHTIK.

SANALLISTA

Ylösnousseen todistajia

ILO VALTASI opetuslapset, kun he näkivät Herran. Jeesus sanoi uudelleen: ”Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin minä lähetän teidät.”
Joh. 20: 30-31

1. sunnuntai pääsiäisestä

Olin noin vuosi sitten keväällä 2018 Karjalan Pitkärannassa. Nykyisen Venäjän puolella ystävyysseurakuntamme kirkon pihalla tallustellessani aamun kirkkaassa auringonpaisteessa tuli vastaani mies toisesta Pitkärannan suomalaisesta ystävyysseurakunnasta.

Vaihdoimme hyvät huomenet ja heti seuraavaksi mies kysyi minulta herätysliiketaustaani. Olin hämmästynyt siitä, että ventovieras kysyy toiselta ventovieraalta ensimmäiseksi tuollaisen kysymyksen. Vastasin aitoon savolaiseen tyyliin jättämällä vastuun kysyjälle: ”Oun niitä uamusella heränneitä!” Pyysin heti anteeksi vastaustani ja sanoin olevani kirkon jäsen, enkä varsinaisesti kuulu mihinkään herätysliikkeeseen.

Herätysliikkeet ovat kirkkomme rikkautta ilosanomaa omilla painotuksillaan julistaessaan. Ne ovat syntyneet vahvoista kokemuksista karismaattisten henkilöiden kautta. Sinun ja minun on ensisijaisen olennaista kokea kuuluvamme kirkkoon: olemme Vapahtajamme Jeesuksen todistajia, etuoikeutettuja ja velvoitettuja.

Jeesus Kristus, Jumalan poika on sovittanut syntimme ja kuolema on voitettu. Tätä viestiä me kaikki kastetut olemme velvoitettuja julistamaan omalla elämällämme jokaisessa hetkessämme ja kohtaamisessamme. Olemme kuolemasta elämään ylösnousseen Jeesuksen Kristuksen todistajia joka aamu herätyksestä nukkumaanmenoon saakka aivan kaikessa.

Ihana riemullinen osamme on kokea maailman paras asia yhteiseksi elämämme perustaksi. Elämä voittaa kuoleman.

MATTI PENTIKÄINEN
Kirkkoherra
Kallaveden seurakunta

KOTISIIVOUSPALVELUT
ammattitaitoa kotisi parhaaksi
talousasema.fi
0440-769 670
KOTITALOUS VÄH 50 %
YKS.SOS.PAL TUOTTAJA

HAUTAKIVET
LISÄKAIVERRUKSET
sekä kaikki kivialan palvelut

KAAVIN KIVI OY - KIVILÄHDE
Kirjekuorentie 6, Kaavi
p. 017 6880100, myynti@kaavinkivi.fi
Avoinna ma-pe 8-17
www.kaavinkivi.fi

Linjurin Kukka
Puijonkatu 45, p. 046 921 4720,
JOKA PÄIVÄ 8-18
verkkokauppa avoinna 24/7
linjurinkukka.com
info@linjurinkukka.fi

• Matot
• Vuodevaatteet • ym.
PESULA
PYYKKISATAMA
Itkonniemenkatu 27, 70500 Kuopio
Puh. (017) 263 3128
pyykkisatama.fi

Mainosmyynti
Eine Kotamaa
050 315 5849
eine.kotamaa@slpmedia.fi
Seuraava julkaisupäivä 29.5.,
varaukset 20.5. mennessä.
SLP KUSTANNUS

KAIKKEA KIVAA KOTIIN
WWW.KEITTIOTUNING.FI

APUA ASIAKIRJOJEN LAADINTAAN
Perunkirjoitukset, veroilmoitukset, edunvalvontavaltuutukset sekä erilaisten lomakkeiden täyttö.
Kysy tarjous!
Kuopion Invalidit ry.
Savonkatu 16, puh. 0440 378 451
toimisto@kuopioninvalidit.fi

PUIJON KIVI
HAUTAKIVET
KAIVERRUKSET
ENTISÖINNIT
MUUT KIVITYÖT
PYÖRÄKATU 15, KUOPIO
Tervetuloa tututustumaan myyntinäyttelyyn!
Puh. 017 282 9000
puijonkivi@puijonkivi.fi
www.puijonkivi.fi

Tietokoneapu
Kotitalous-vähennys 45%
www.orden.fi
040 5844 045

HAUTAKIVET
SUORAAN VALMISTAJALTA

VARPAISJÄRVEN GRANIITTI OY
Savonkatu 24, Ollinpuisto,
Kuopio, puh. 017 263 3408
Graniitintie 7, Varpaisjärvi
puh. 017 771 811
Myös lisänimen kaiverrukset ja kivien enstisöinnit

ASIANAJOTOIMISTO
KOLARI & CO.OY
Ville Heikinheimo, Kristian Kakko, Anu Kolari,
Seppo Kolari, Katriina Manninen, Matti Reinikainen,
Ville-Veikko Sallinen
Kauppakatu 39 A, 4.krs, 70100 KUOPIO
(017) 265 7777/puh. (017) 261 1085/fax
www.kolari-co.fi

PERUNKIRJOITUKSET
testamentit – EDUNVALVONTAVALTUUTUKSET ym. asiakirjat
ammattitaidolla ja joustavin maksuehdoin
Herastuomari Leila M. Tuomainen
p. 044 211 9876, sähköposti tuomainen.leila.m@gmail.com

Hautaustoimisto
LÄNSIVUORI
Savonkatu 25, Kuopio
Puh. 017 261 6531
www.lansivuoriky.fi
Hautakivinäyttely liikkeessämme
-tervetuloa tutustumaan!

TERVETULOA
ETTEMME UNOHTAISI...
HOLOKAUSTI- NÄYTTELYYN
HUIPELISSA LAIVARANNANTIE 2, LEVALAHTI, TUUSNIEMI
Näyttely jatkuu toukokuun loppuun.
Avoinna viikonloppuisin klo 12.00 - 20.00.
Ennakkovarauksia ryhmille,
mahdollisuus oheisohjelmaan, majoitukseen ja ruokailuun.
Tiedustelut ja varaukset:
Eino Räsänen 0500 671 898
Asko Heikkinen 044 577 9423
Näyttelyn järjestäjä:
Hengen voimaa ry.
Pääsymaksu 12 euroa, josta osa Patmos ry:n kautta vielä elossa-olevien holokaustiuhrien auttamiseen. Ikäraja 12 v.

KIVI PAJA
Kiven Kauneutta Kunnioittaen
• Lisänimen kaiverrustyöt
• Hautakivet ja entisöintityöt
• Pronssituotteet, Kivilyhdyt
• Paikallista palvelua
Kivipaja Sari Kämäräinen
Jääskelänkatu 1, Kuopio
myynti@kivipajasarik.fi
www.kivipajasarik.fi
puh. 050 575 0004

Ridea Oy "Ruokaidea"
Pitopalvelu kaikkiin Elämäsi Tilaisuuksiin
• Muistotilaisuudet • Häät • Kastejuhlat • Kotijuhlat • Yritystilaisuudet • Astiavuokraus
Keittiömestari Anna-Liisa Virtanen
045-1079910 • lipevirtanen@gmail.com

Kuopion Hautakivipalvelu Oy
Hautakivet kuntoon meiltä
• Kultaukset, hopeoinnit, kaiverrukset
• Pesu, puhdistus • Oikaisut • Uudet hautakivet
Jarkko Kivioja 044 780 4798 / 040 737 0114
www.hautakivipalvelut.fi

Lounaskahvila ja pitopalvelu
keskellä Siilinjärveä
SiilinSapuska.com
Kasurilantie 13 Siilinjärvi
017 - 266 2303
Muistotilaisuudet
Vanhusten ateriapalvelut

Nuoret kokevat vähättelyä

Nuorten kokemukset vähättelystä ja epäasiallisesta kohtelusta ovat yllättävän yleisiä.

Avun tarpeen tunnistaminen ja avun hakeminen on jätetty pitkälti nuorten omalle vastuulle. Itsetunnon ja jaksamisen vajeet, raha-asiat, tulevaisuuspohdinnat sekä mielenterveyden pulmat ajavat nuoria arjessa ahtaalle. Olemassa oleva tuki ei kuitenkaan riittävästi vastaa nuorten hätään.

Asia käy ilmi Diakonia-ammattikorkeakoulun tuoreesta raportista, jonka aineistoja on kerätty nuorten ryhmäkeskusteluissa Helsingissä, Kotkassa Kuopiossa ja Oulussa syksyllä 2018.

”Nuorten tuen tarpeet ovat usein sellaisia, joihin siiloutuneesta palvelujärjestelmästä ei löydy helposti apua. Monissa tilanteissa apua ja tukea olisi pitänyt saada jo paljon aiemmin kuin on saatu”, tutkija ja projektipäällikkö **Reija Paananen** sanoo.

Nuorten toiveissa korostuvat kolme kovaa K:ta: kohtaaminen, kuuntelu ja kannustaminen. Näiden lisäksi toivotaan kokonaisvaltaisuutta, inhimillistä kohtelua, aitoa välittämistä ja rinnalla kulkemista.

Kääntöpisteitä

”Nuoret aikuiset tunnistavat elämässään kääntöpisteitä, joissa toisenlaisen tuen tai toiminnan turvin asiat olisivat voineet kääntyä parempaan suuntaan”, Paananen sanoo.

Nuorten silmin palvelut näyttävät pirstaleisilta ja niihin hakeutuminen sekä oikean palvelun löytäminen on vaikeaa.

Kiusaamiseen ei nuorten mielestä vielä tartuta kunnolla. Empatiataitoja ja ihmisten kohtaamista pitäisi nuorten mukaan opettaa jo varhaislapsuudesta lähtien. Moniin arkisiin asioihin, kuten talousasioiden hoitoon, tukiin, asumiseen ja ammatinvalintaan kaivataan selkeämpää tietoa ja parempaa opastusta.

Nuoret kaipaavat tukea koko perheelle ja muutenkin kuin kriisitilanteissa. Erityistä tukea tarvitaan mielen hyvinvointiin ja mielenterveyden ongelmiin.

Palvelujärjestelmän siiloutuneisuus yhdistettynä nuorten kokemaan pompotteluun ja vähättelyyn pitkittää ja monimutkaistaa avun saamista. Tuen tarpeisiin vastaaminen edellyttää ammattilaisilta ja päättäjiltä uudenlaista ajattelua ja muutosta nykyiseen ammatillisuuteen.

”Nuorten peräänkuuluttamat inhimillinen kohtelu ja aito välittäminen eivät vaadi lisäresursseja”, Paananen muistuttaa.

Diakonia-ammattikorkeakoulun Nuorten kevyet palvelupolut – 3X10D -hankkeessa muotoiltiin nuorten tukipolkuja yhdessä nuorten kokemusasiantuntijoiden kanssa. Tukipolut kuvaavat, missä vaiheessa nuoret itse toivoisivat ongelmiin tarttumista tai hyvinvoinnin vahvistamista. Hanke saa rahoitusta STEAlta ja toimii ajalla 1.3.2018–31.12.2019.

Lue lisää: kevyetpalvelupolut.diak.fi

Testamentti on kaunis tapa auttaa
Jo pienelläkin osuudella omaisuudestasi on suuri merkitys kehitysmaiden köyhimmille ihmisille. Lapset voivat päästä kouluun, nuoret saada ammatti-koulutusta ja naiset keinoja hankkia toimeentulon.
Testamentin teko ei ole vaikeaa.
Tilaa maksuton testamenttioppaamme:
020 787 1201
asiakaspalvelu@kirkonulkomaanapu.fi
kirkonulkomaanapu.fi/testamentti
KUA Kirkon Ulkomaanapu

KIRJALLISTA

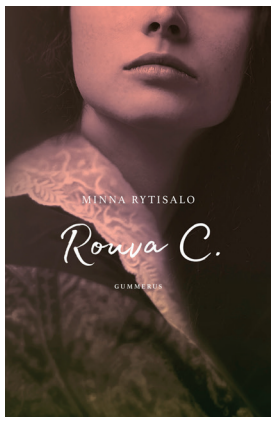

Minna Rytisalo: Rouva C. Gummerus. 2018. 367 s.

Canthit uudelta kantilta

Minna Canth 175-juhlavuonna on ilmestynyt monenlaista kirjaa, joista yksi on noussut kaikkien **Minnan** ystävien suosikiksi: *Lempi*-sotakirjallaan jo mainetta saaneen kirjailijan romaani nuoresta jyväskyläläisestä rouva Canthista ennen kuin tästä tuli Kuopiossa vaikuttanut seitsemän lapsen leskiäiti, kohukirjailija ja kauppias.

Kuka kertoisi, mitä tarkoittaa, kun kokee keskenmenon tai miltä tuntuu äitinä koskettaa hellästi lapsiaan, kun itse ei ole hyväilyjä lapsuudessaan saanut. Entä miten tukea lapsen erilaisuutta toisiin nähden ja etenkin tytöille näyttää, että tie elämässä on moneen auki, vaikka yhteiskunta ei siihen kannusta? Tästä kaikesta Minna haluaa alkaa kirjoittaa.

Samaan aikaan **Ferdinand** on aviomiehenä rakastava turva ja tuki, mutta luonnontieteilijänä asioita perin pohjin tutkiva ja säntillisesti analysoiva, mikä nuorta rouvaa jaksaa alati huvittaa: ja kaikki Luojan luoma selitetään myös latinaksi.

Lehtori Canthista on sadan vuoden ajan esitetty erilaisia tulkintoja ja nyt tekee **Minna Rytisalo** omansa. On varmaan lukijoita, joita vaivaa sen pohtiminen, mikä kirjassa on faktaa, mikä fiktiota. Mutta tämän romaanin verrattomin arvo on, että se esittää tapahtumat niin kuin ne olisivat voineet olla, samalla kun se tarjoaa Minna-kuvaan uuden ja tuoreen näkökulman.

TERHI LAITINEN

Kirkosta löytyy yhteisö

VUORELAN KIRKKOON on kokoontunut 60 ihmistä, joka kolmas on lapsi, nuorin pariviikkoinen. Iltamessun aluksi lapsikuoro laulaa terveisiä Taivaan Isältä. Kerran kuussa iltamessu kokoaa Vuorelan kirkolle seurakuntalaisia Siilinjärveltä ja Kuopiostakin.

Vapaaehtoinen heijastaa videotykillä laulujen sanat valkokankaalle. Virsikirjoja ei siis tarvita. Aluksi seurakunta hiljentyy rippiin, laulaa pari ylistyslaulua ja sitten on ehtoollisen vuoro. Kun koko kirkkokansa on saanut käydä ehtoollispöydässä, lapset lähtevät kirkon alakertaan omaan ohjelmaansa, pyhäkouluun. Useimmiten pyhäkoulun ohjaa seurakuntalainen. Koko messu rakennetaan seurakuntalaisten, papin ja kanttorin yhteisvoimin.

Kirkkosalissa aikuiset keskittyvät kuuntelemaan opetuspuhetta, jonka tällä kertaa pitää sotilaspastori **Tommi Wihinen**. Pappi kertoo uhraamisesta:

”Nykyihmiselle on vierasta, että Jumalalle pitäisi uhrata. Mutta kyllä ihminen uhraa nykyäänkin. Esimerkiksi sotilaslentäjät luopuvat vapaa-ajastaan ja vaarantavat terveytensäkin kouluttautuessaan vaativaan tehtäväänsä.”

Messu päättyy Herran siunaukseen ja lauluun. Kirkkokansa siirtyy puurobaariin. Puurokattilat tyhjentyvät nopeasti. Iloinen puheensorina täyttää kirkon kahvion.

OLLI KORTELAINEN

TIMO SUOMINEN viipyy iltamessun puurobaaripöydässä juttelemassa muiden messussa käyvien kanssa.

Iltakirkkoja tarvitaan

”Iltamessun ajankohta kello 17 on hyvä”, toteaa **Timo Suominen**, joka saapui kirkkoon tyttärensä kanssa. Iltakirkko sopii Suomisen perheen pyhäpäivän rytmiin. Lasten kannalta on hyvä, että messu kestää alle tunnin ja että joka kerta on pyhäkoulu. Aikuiset taas saavat hengellistä evästä vähän pidempään kuin aamun messussa.

”Pyhäkoulu on haastava silloin, kun lapsia on 15, ikähaitari on 3–12 ja ohjaajia vain yksi. Voiko siinä enää jakaa hengellistä sanomaa?” Timo Suominen pohtii.

Iltamessun puurobaari toimii kokoontumispaikkana, kun kahvio on saman katon alla kirkkosalin kanssa. ”Vuorelassa yhteys toimii hyvin. Siilinjärven kirkolla moni kurvaa kirkosta kotiin eikä tule kirkkokahveille”, Suominen sanoo.

Myös **Reetta Tuppurainen** arvostaa yhteisöllisyyttä. Iltamessujen lisäksi hän on löytänyt paikkansa kirkon naistenilloista. ”Molemmista olen saanut uusia tuttavia. Siilinjärven kirkossa en ole tutustunut uusiin ihmisiin.”

”Kyllä iltamessu pitää ehdottomasti olla”, todetaan puurobaarin pöydässä yhteen ääneen.

Siilinjärven seurakunnassa järjestetään messuja iltaisin kerran kuussa: Vuorelassa sunnuntaisin ja Siilinjärvellä perjantaisin. Toukokuussa Vuorelan iltamessun paikalla on Sunnuntaitupa-ilta. Seurakunnan päiväjumalanpalveluksia kehitetään syksyllä käynnistyvässä jumalanpalvelusfoorumissa.

OLLI KORTELAINEN JA SINI-MARJA KUUSIPALO

BONGAA KIRKKO!

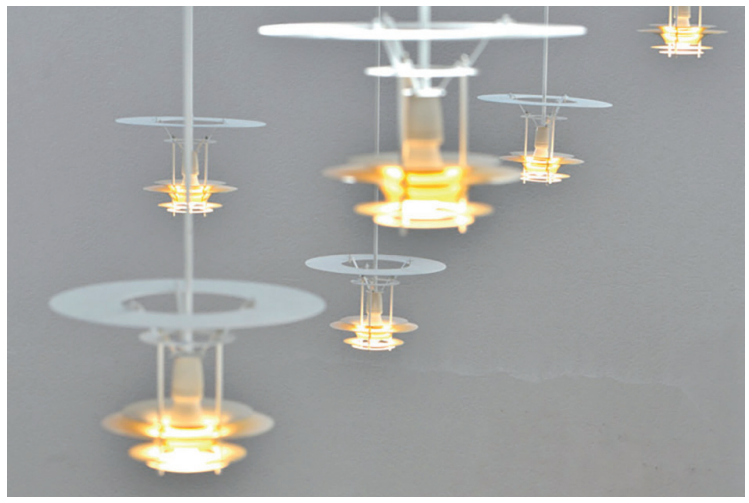

Tunnistatko, mistä kirkosta Kuopion ja Siilinjärven seurakuntien alueelta löytyy tämä yksityiskohta? Osallistu keskusteluun Kuopion ja Siilinjärven seurakuntien facebook-sivuilla.
www.facebook.com/kuopionseurakunnat
www.facebook.com/siilinjarvenseurakunta

LUOTTAMUSHENKILÖ

Pyrkimys yhä paremmaksi työnantajaksi

Kuusi naista ja yksi partasuinen mies hymyilevät nätisti seurakuntayhtymän tuoreen henkilöstökertomuksen kannessa. Mies näyttää **Reijo Leinolta**, mutta naisia en tunne. Kuva on otettu henkilökunnan virkistysiltapäivästä Kunnonpaikassa joskus viime vuonna.

Tavoite on, että henkilökunnalla on syytä hymyyn myös jatkossa. Kannustamme yhtymän ammattitaitoista ja kokenutta väkeä koulutuksiin. Henkilöstöasiain johtokunnassa koulutushakemukset on muistini mukaan hyväksytty aina viimeisten kahdeksan vuoden aikana. Työssä jaksamista ja työkykyä ylläpitävää toimintaa tuetaan. Kuntoutukseen menemistä ei tarvitse aristella, sillä pääsääntöisesti kuntoutusajalta on maksettu täysi palkka.

Työ yhtymässä voisi olla pelkkää päivänpaistetta, ellei tulojen ja menojen tulevaisuudennäkymä olisi niin synkkä. Vaikka henkilöstömenojen osuus toimintamenoista laski viime vuonna peräti 3,2 prosenttiyksikköä, kirkollisverotulojen yhteensä kahden miljoonan euron pudotus viime ja toissa vuonna sekä kiinteistöjen korjausvelan nopea kasvu pakottavat jatkuessaan uusiin henkilöstösäästöihinkin lähivuosina.

Kesäkuussa yhteinen kirkkovaltuusto saa päätettäväkseen ”luonnollisen poistuman strategian tarkistuksen”. Jos valtuusto esityksen hyväksyy, yhtymä pääsee eroon sattumanvaraisuudesta, joka on riivannut henkilöstöön kohdistuneita säästöjä. Strategian tarkistuksella on tarkoitus varmistaa, että myös tulevaisuudessa yhtymällä on riittävä henkilöstö keskeisimmissä toiminnoissaan.

On hyvä tiedostaa, ettei yhtymä tavoittele säästöjä säästöjen itsensä vuoksi, saati voittoja, vaan tahtoo turvata häiriöttömän toiminnan seurakunnissa. Samanaikaisesti tavoite on olla entistä parempi työantaja!

TIMO HARTIKAINEN

VESA KÄRKKÄINEN
Yhteisen kirkkovaltuuston jäsen, henkilöstöasiain johtokunnan puheenjohtaja
Kallaveden seurakunta

KIRKKO & KOTI

Kuopion ja Siilinjärven seurakuntalehti.
105. vuosikerta.
Seuraava numero ilmestyy 29.5.2019

Julkaisija Kuopion ev.lut. seurakunnat, PL 1064, 70101 Kuopio, puh. 017 158 111
Toimitusneuvosto Hannu Koskelainen, Kirsi Leino, Niko Noponen, Marketta Rantama **Painos** 73 670 kpl **Toimitus** Kirjastokatu 5 A 1, 70100 Kuopio **Viestintäpäällikkö, Kirkko ja Koti -lehden päätoimittaja** Minna Siikaniva, puh. 040 4848 273, minna.siikaniva@evl.fi **Visuaalinen suunnittelija** Tuija Hyttinen, puh. 040 4848 236 **Tiedottaja** Ulla Remes, osa-aik. puh. 040 4848 234 **Tiedottaja** Heli Haring, osa-aik. puh. 044 414 4801 **Sihteeri** Katja Nenonen, osa-aik. puh. 040 4848 514
Taitto SLP Kustannus Oy **Ilmoitukset** Eine Kotamaa, puh. 050 315 5849, eine.kotamaa@slpmedia.fi **Tilaukset** 20 €/vuosikerta
Jakelu Suora Lähetys Oy **Jakelupalaute** www.suoralahetys.fi tai seemi.pusa@suoralahetys.fi tai puh. 017 264 7800.
kirkkojakoti.fi, **www.kuopionseurakunnat.fi**

TERO AHONEN

SAMULI PUTROA jännitti ja kuumotti alkuun, lähtevätkö ihmiset jakamaan henkilökohtaisia rukouksiaan hänen *Pienet rukoukset* -konserttisarjaansa. ”Oli valtava helpotus, kun juttu saatiin toimimaan. Ideani ei ollutkaan pelkkää hourailua!”

RUKOILIJA liikkuu rajaseudulla

Muusikko Samuli Putron *Pienet rukoukset* kutsuvat kuulijoita hiljentymään, vaikuttumaan ja saamaan elämäänsä jotain sellaista, jota he hädin tuskin muistivat kaivanneensa, hiljaista viisautta.

Ilma on sakeana rukouksista konsertin alussa. Kaiuttimista virtaavien, kymmenien toisiinsa sekoittuvien rukousten purot yhdistyvät äänikollaasiksi – rukouksen mereksi.

Muusikko **Samuli Putro** on kerännyt yleisöltään äänitettyjä rukouksia, joista on koostettu myös keikan keskelle oma osionsa. Kokonaan luetun Isä meidän kyytipoikana on henkilökohtaisia huokauksia, huolen ja toivon ilmauksia.

”Moni rukoilija pelkää tulevaisuutta: ilmastonmuutosta, toimeentuloa, sairautta, vanhenemista ja kuolemaa. Puhe suuntautuu jollekin Korkeammalle, joka tietää, mitä tulevaisuudessa tapahtuu”, Putro analysoi rukousaineistoaan.

Sielun intiimissä ytimessä

Taiteilijan työhuone Helsingin Vallilassa on kuin askeettinen tutkijan tai kilvoittelijan kammio. Sitä dominoivat työvälineet: kitara, kynä ja paperia sekä pöytä, matto ja tuoli.

Työhuoneen seinällä oli muutaman vuotta lappu, jossa luki sanapari ”pienet rukoukset”. Lauluntekijä ei ollut ihan varma, mitä sillä tekisi.

Ensin syntyi maaliskuussa ilmestyvän *Pienet rukoukset* -albumin nimilaulu, sitten idea audiovisuaalisesta konserttisarjasta, johon ihmiset antaisivat rukouksiaan.

”Henkilökohtaisten rukousten jakaminen toisille on äärimmäisen intiimi ja erilainen kommunikaation muoto – paljon sitä lähemmäs ihmisen ydintä ei pääse. Tällaisten asioiden käsitteleminen on hyvin intiimiä myös esiintyjälle”, Putro tunnustaa.

Kyky tulla kosketetuksi

Lauluntekijä ei usko, että kukaan lyyrikko on täysin kylmä suhteessa henkisyyteen tai hengellisyyteen.

Mysteerin paikka on siinä, missä kaikki koetut asiat, tavatut ihmiset ja kuullut tarinat yhdistyvät ja ottavat laulun muodon: ”Ehkä siinä kohdassa Korkeampi voima vaikuttaa”.

”Yksinkertainen kolmen minuutin poplaulu voi yhdistää ihmisiä riippumatta heidän uskonnollisista lähtökohdistaan. Musiikilla on kyky osua suoraan tunnekeskukseen, joka reagoi välittömästi. Meillä on kyky tulla kosketetuksi. Se on osoitus sielun olemassaolosta”, taiteilija näkee.

”Kauneuden puoleen kurottuminen on totta kai lähellä myös Jumala-kokemusta. Se on kuin lapsenuskoinen näkemys Taivaan isästä, jota voi katsoa ylöspäin, ja joka on jossain muualla. Varsinainen kokemus Jumalasta on kuitenkin kuin raikkaan ilman hengittäminen, jotakin, joka tapahtuu parhaillaan minussa. Se on fyysinen kokemus, joka tuntuu pääsääntöisesti rintakehässä.”

Kirkko tuo turvaa ja lohtua

Samuli Putro kuuluu luterilaiseen kirkkoon. Hän oli aikanaan Raahessa aktiivinen seurakuntanuori ja isonen. Tuntuma käytännön kristillisyyteen säilyy ystävien kautta.

”Ihmiset, jotka ovat kiinnostuneita henkisistä tai hengellisistä asioista, eivät yleensä päästä itseään helpolla elämässä. Paini niiden kysymysten kanssa on heille arkea. Niiltä jotka saavat uskosta paljon, vaaditaan myös paljon”, Putro pohtii.

Hän ei syytä kirkkoa siitä, että on ollut viime vuosina sen suhteen itse passiivinen.

”Minulla ei ole ollut tarvetta erota kirkosta. En ole ollut pettynyt kirkkoon instituutiona, vaikka jotkut yksittäiset kirkon jäsenet ovatkin tarjonneet pettymyksiä.”

Emme ole tyhjänpantteja

”Luterilainen kirkko tuo minulle turvaa ja lohtua. Riittää, että tiedän sen olevan olemassa, vaikken ajattelisi sitä aktiivisesti. Se on yhden sortin patteri.”

Putron mielestä kirkkoon voisi suhtautua kuin uimahalliin: jos käyttää sen tarjoamia palveluksia hyväkseen, päivä voi olla parempi. Kirkko on positiivinen mahdollisuus, joka saattaa antaa elämään lisää syvyyttä.

Usko elää arjen keskellä

Olemisen suuret kysymykset nousivat sitten seurakuntanuoruuden Putrolla pintaan nelikymppisenä, kun hän tajusi ensi kertaa kuolevaisuutensa.

”Viime ajat ovat olleet helpompia, mutta luulen että eksistentiaaliset angstit ovat taas lähestymässä, sillä täytän kohta 49. Suhteeni perusasioihin pitää tsekata tasaisin väliajoin”, taiteilija tuumii.

Kauneuden ja jumaluuden kokemus on Putrolle ”valtavan tosi” ja läpäisee arjen, vaikka ei aina teksteissä näy. Pienet rukoukset -levy käsitteleekin uskonnon lisäksi esimerkiksi rakkautta.

”Elämällämme on tarkoitus, jokaisen tarina on arvokas. Emme ole tyhjänpantteja. Tuhkaa korulippaassa”, Putro veisaa. Monia liikuttaa myös kahden vanhuksen rakkaudesta koskettavasti kertova *Olet puolisoni nyt* -laulu.

”Siellä se hengellisyys on lauluissani ja on ollut aina, eikä siinä ole mitään hävettävää”, muusikko myöntää.

Ihmisyyden haurailla reunoilla

Putro painottaa olevansa sama ristiriitainen mies kuin ennenkin.

”Varon, ettei minusta tehdä Pienten rukousten perusteella liian hurskasta. Minulla on samat ongelmat, huonot ja hyvä puolet kuin ennenkin.”

Millainen on miehen oma rukous?

”Tartun asiaan silloin kun minulla on siihen pakottava positiivinen tai negatiivinen tarve.”

”Rukous on päivittäiseen jaksamiseen liittyvä asia. En pelkää palavani loppuun, vaan pelkään sitä miten kohtelen muita väsyneenä. Olisi hieno juttu, jos saisin pidettyä itseni edes siedettävänä.”

Samuli Putro näkee, että rukoileminen on ihmisyyden haurailla reunoilla olemista.

”Joskus rukous on viimeinen asia ennen surun saapumista tai pelon toteutumista, elämän ja kuoleman rajan ylittämistä. Rukoilija liikkuu rajaseudulla.”

JANNE VILLA